12/07/2020

Η συνάντηση του Αγίου με τον Άγνωστο Αναχωρητή

/ Επικαιρότητα

Για τον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη έχουν μιλήσει αμέτρητοι ευλαβείς ομιλητές και άλλοι τόσοι έχουν γράψει και διηγηθεί και κλάψει πάνω στις έδρες τις ταπεινές ή τις υψηλότερες ενώπιων πολυπληθών ακροατηρίων. Το ποτάμι του Αγίου Παϊσίου δε γυρίζει με τίποτα πίσω. Τις εντάσεις της αγάπης του κόσμου, τα βιβλία, τις συζητήσεις, τις αναρτήσεις, τις υπέγραψε ο ίδιος ο Θεός και δεν παίρνει πίσω την υπογραφή Του.

Ακόμη και τα δένδρα να ρωτούσες και τις δροσιές

Για τον Γέροντα Παΐσιο, ακόμη και τα δένδρα να ρωτούσες και τις δροσιές από την πάχνη να τις έπιανες κουβέντα, θα σου απαντούσαν «Άγιος! Άγιος! Άγιος!», ώσπου θα μαζεύονταν η φύση και η κτίση και τα ζώα και οι πέτρες και οι θάλασσες, μέχρι που θα άδειαζε η Γη γιατί θα έλειπε προς τη συγκέντρωση για τον Άγιο Παΐσιο, δηλ. σε μία γωνία άπαντα τα γήινα και όλη η σφαίρα άδεια, από αλλού και από παντού απουσιάζουσα για να παραβρίσκεται σε μία πρόσκληση και μαρτυρία για τον Άγιον.

Εκατομμύρια οι μαρτυρίες για τον Γέροντα, όπου σήμερα της εορτίου μνήμης του, σκεφτήκαμε το πως να του κάνουμε το χατίρι της αφάνειας, αυτό που ποθούσε επί της Γης, το πως δηλ. να ξεφύγει από τη δόξα των ανθρώπων και να μιλήσει για σπουδαίους άλλους, τους οποίους γνώρισε, συζήτησε και βίωσε την αγιότητά τους. Αχ, και να γνωρίζαμε, το ποσό ήθελαν οι Άγιοι να στρέφεται η προσοχή από αυτούς και να έρχεται στους άλλους. Για τους Αγίους, οι άλλοι Άγιοι ήταν πάντοτε καλύτεροι από αυτούς, και, άρα, σήμερα της εορτής του, θα του το κάνουμε το χατίρι του πολυαγαπημένου μας, Αγίου Παϊσίου, αφού, όπως θα έλεγε και ο ίδιος: «Πείτε και για κανέναν άλλον, βρε παιδιά!».

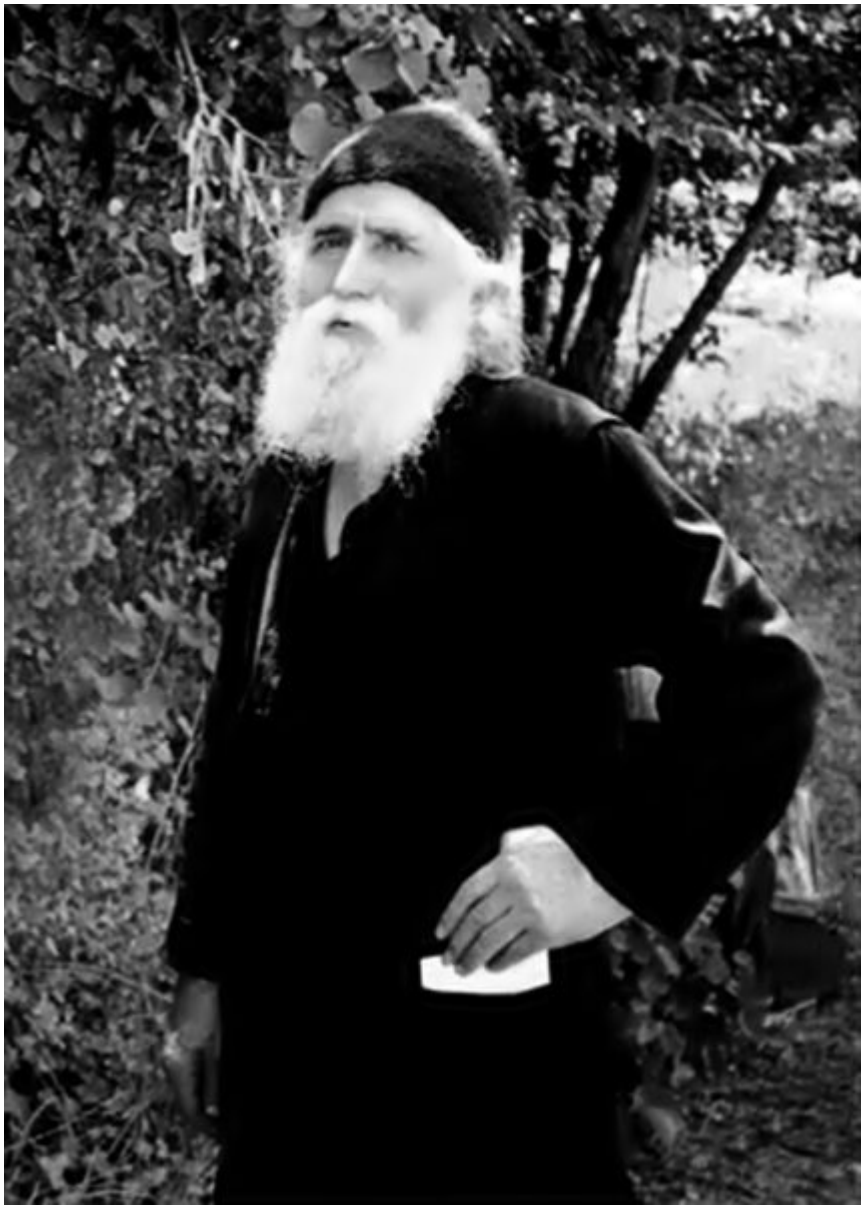

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ΟΜΙΛΕΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΑΝΑΧΩΡΗΤΗ ΤΟΥ ΑΘΩΝΑ

Όταν ο Άγιος Παΐσιος είχε έρθει στον Άθωνα για πρώτη φορά, το 1950, ανέβαινε από τα Καυσοκαλύβια για την Αγία Άννα, έχοντας χάσει τον δρόμο, καινούριος στον τόπο και αντί να πάρει το μονοπάτι για τη Σκήτη της Αγίας Άννης, προχωρούσε γι' αλλού όπου θα έβγαζε στην Κορυφή του Άθωνα. Το κατάλαβε, σύντομα, ότι πηγαίνει ψηλότερα και άρα έψαχνε για να γυρίσει, να του φωτίσει ο Θεός να ξεμπερδέψει τα μονοπάτια.

«Επάνω, λοιπόν, σε αυτήν την αγωνία μου, ενώ παρακαλούσα την Παναγία να με βοηθήσει, ξαφνικά μου παρουσιάζεται ένας Αναχωρητής με φωτεινό πρόσωπο – θα ήταν γύρω στα εβδομήντα χρόνια – που έδειχνε από την ενδυμασία του να μην είχε επαφή με ανθρώπους. Φορούσε ζωστικό σαν από καραβοπάνι, αλλά πολύ

ξεθωριασμένο και κατατρυπημένο. Τις δε τρύπες τις είχες πιασμένες με ξύλινα σουβλιά, όπως πιάνουν οι γεωργοί τα τρύπια σακιά, όταν δεν έχουν σακοράφια και σπάγκο. Είχε επίσης έναν τουρβά δερμάτινο, ξεθωριασμένο και τις τρύπες πιασμένες πάλι με τον ίδιο τρόπο. Στον δε λαιμό του είχε μία χονδρή αλυσίδα, που κρατούσε ένα κουτί μπροστά στο στήθος του. Φαίνεται, είχε κάτι το ιερό! Πριν, λοιπόν, τον ρωτήσω εγώ, μου είπε εκείνος: Παιδί μου, δεν πάει για την Αγία Άννα αυτός ο δρόμος, και μου έδειξε το μονοπάτι. Από όλο το παρουσιαστικό του, φαινόταν Άγιος! Ρώτησα μετά τον ερημίτη: Που μένεις, Γέροντα; Κι εκείνος μου απήντησε: Κάπου εδώ, και μου έδειχνε την κορυφή του Άθωνα».

Ο Άγιος Παΐσιος περιπλανιούνταν στις ερήμους του Περιβολιού, αναζητώντας Γέροντα εν τη αληθεία πνευματικό άνθρωπο. Τόσες ημέρες τριγυρνούσε που και τις ίδιες τις ημέρες τις λησμόνησε, ρωτώντας εκείνον τον άγνωστο, τι μέρα είναι και πόσο έχει ο μήνας: «Ρώτησα τον ερημίτη και μου είπε ότι ήταν Παρασκευή. Μετά, έβγαλε ένα μικρό σακουλάκι δερμάτινο, το οποίο είχε μέσα κάτι ξυλάκια με χαρακιές, και από τις χαρακιές που είδε, μου είπε πόσο είχε ο μήνας. Πήρα μετά την ευχή του, προχώρησα το μονοπάτι που μου έδειξε και βγήκα στη Σκήτη της Αγίας Άννης».

Ο Άγιος περπατούσε, έχοντας βρει το μονοπάτι του, έχοντας προσκολλήσει τον νου του στην εντύπωση του φωτεινού προσώπου του Αναχωρητού, που ακτινοβολούσε. Τον θυμόταν για χρόνια, ποτέ δεν τον ξέχασε, αναπολούσε τη λάμψη και φιλοσοφούσε την αγιότητα που τρέφεται στην αφάνεια, όσα οι άνθρωποι ποτέ δε γνώρισαν αλλά τα γνώρισε ο Θεός και μόνον. Αργότερα, όταν είχε ακούσει ότι υπάρχουν στην κορυφή του Όρους δώδεκα Αναχωρηταί – άλλοι έλεγαν επτά – είχε μπει σε λογισμούς και το είχε διηγηθεί σε έμπειρους Γεροντάδες αυτό που είδε, οι οποίοι του είπαν: Θα ήταν και αυτός ένας από τους Οσίους Αναχωρητάς που ζουν στην αφάνεια στην κορυφή του Άθωνα!

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»
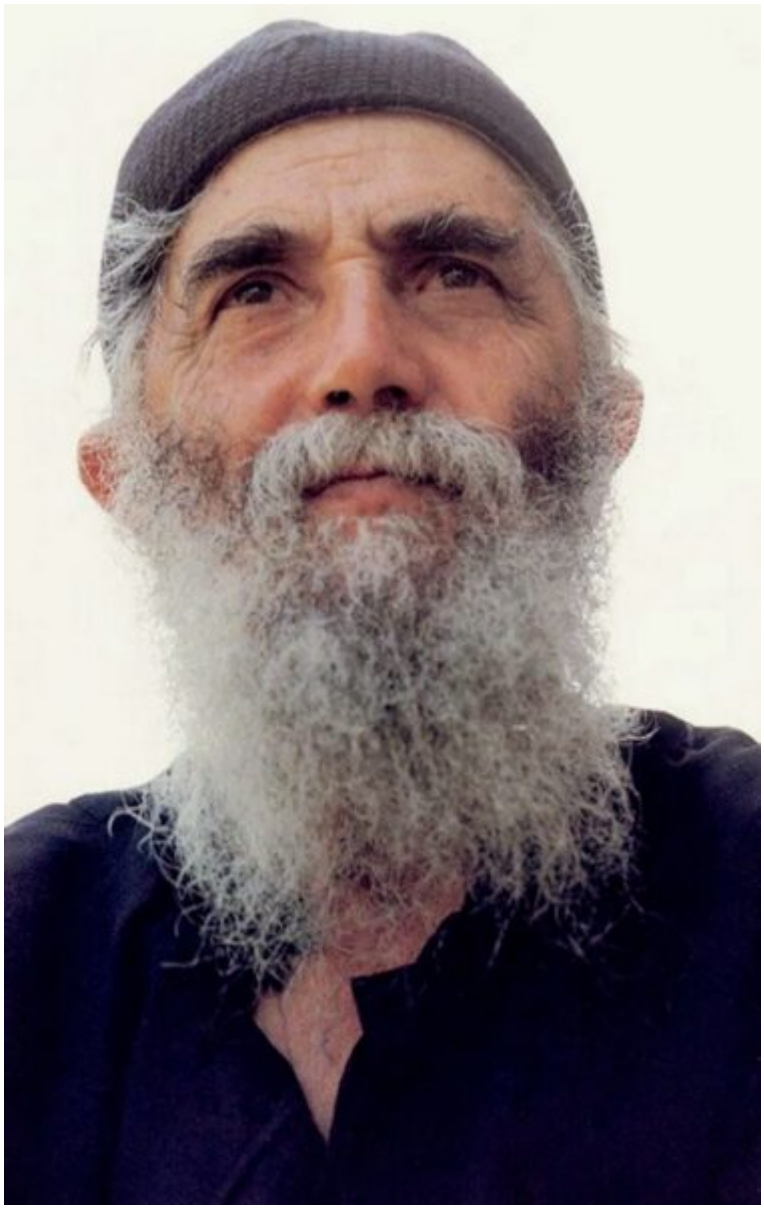
Τη διήγηση του Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου για τον Άγνωστο Αναχωρητή αλιεύουμε από: ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ, «ΑΓΙΟΡΕΙΤΑΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ – ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», σ. 46-47